

יותם ראובני

שני שירים

•

בהירושימה חשבתתי על אבשלום
ועל ראשו הנתפס באלה
ראשו היפה
המלא חלום, מלא סערה, או מתאה
גימנזיסטית על כף שהחיים קצרים.
וגם על זה חשבתתי: איך אני
נוסע ונוסע חצי כדור הארץ
ולא יוצא מאותו מקום
ונשאר באותו מקום
כמו אבשלום
בכל מה שהיה לפני שראשו נתפס באלה
ברגע שבו נתפס הראש באלה
הכל מה שהיה אחרי שהראש נתפס באלה
ובעצם נשאר באותו מקום.

•

אֲנַחְנוּ מִפְּגוּזִים מַעֲשִׂים, מִפְּגִיזִים בְּמַעֲשֵׁים יוֹם
וְלַיְלָה. אֵין רְגַע פְּנוּי
מִמַּעֲשִׂים. תְּרַטָּה
עַל מַעֲשִׂים הִיא מַעֲשֶׂה
שְׂדוּחָה לְמַעֲשֶׂה חֵדֶשׁ.
פֶּשֶׁר הַמַּעֲשִׂים נִשְׁאָר סְתוּם
וְכַמָּה מַעֲשִׂים עוֹשִׂים בְּכָל יוֹם
מִיֵּאֵשׁ לְסֹפֶר. וְאֵין תְּשׁוּעָה
בְּצַף מַעֲשֶׂה אֶחָד. דְּמָמָה
נִוְרָאָה בֵּין מַעֲשֶׂה לְמַעֲשֶׂה
וְעוֹד מַעֲשֶׂה. מִשְׁהוּ
לְעִשׂוֹת. צוֹ הַשְּׁעָה. אֵין
קִיּוֹם בְּלֹא מַעֲשִׂים, אֵין תִּיִּים
רַק שְׂמַעֲשִׂים יִמְשִׁיכוּ לְבוֹא מְאִיפָה שְׂבָאִים.